

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-881 / 2963

Ankara

22/6 /2004

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 18/6/2004 tarihinde kararlaştırılan "Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

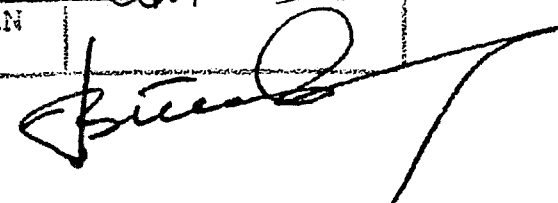
Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	
Esas Kom.	Adalet
Tarih	23-6-2004 / 1830
H. Md.	1000
BAŞKAN	

GENEL GEREKÇE

Anayasanın 141 inci maddesinin son fıkrasında “Davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması, yargının görevidir.” hükmüne yer verilmiş, İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmenin (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında da herkesin, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının “makul süre içinde” görülmesini isteme hakkına sahip olduğu belirtilmiştir.

Anayasanın ve İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmenin yukarıda yazılı hükümlerine karşın, Ülkemizde, davaların makul süre içinde bitirilemediği ifade edilmekte, bunun sebeplerinden birisi olarak da adli tatilin varlığı ve bunun süresinin uzun olması gösterilmektedir.

Diğer taraftan, 1927 yılından beri uygulanmakta olan 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun görev, kesin hüküm, Yargıtayda duruşma, karar düzeltme ve senetle ispata ilişkin maddelerindeki parasal sınırlar 26/2/1985 tarihli ve 3156 sayılı Kanun ve 20/6/1996 tarihli ve 4146 sayılı Kanunla günün ekonomik koşullarına uygun olarak artırılmıştır. Yine aynı amaçla; 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun kesin hüküm ile ilgili maddesinde yer alan parasal sınırlar, 18/11/1992 tarihli ve 3842 sayılı Kanun ile artırılmıştır.

Ancak, para değerinin düşmesi karşısında bu miktarlar da günümüzde yetersiz kalmıştır.

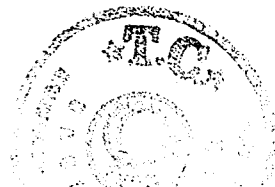
Özellikle sulh hukuk-asliye hukuk mahkemeleri arasındaki görevi belirleyen dörtyüzmilyon liralık sınırın çok düşük olması, bu mahkemeler arasındaki iş dağılımında asliye hukuk mahkemeleri aleyhine dengesizlik yaratmaktadır.

Ayrıca, hukuk ve ceza mahkemeleri tarafından verilen kararların kesinlik sınırının çok düşük olması, davaların gereksiz yere uzamasına ve Yargıtayın iş yükünün artmasına neden olmaktadır.

765 sayılı Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin birinci fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentlerinde düzenlenen ceza miktarlarını gerektiren suçlar için öngörülen dava zamanaşımı sürelerinin kısalığı ve bu dosyalar için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca tebliğname düzenlenmesi nedeniyle geçen sürede bu dosyaların dava zamanaşımına uğradığı görülmektedir.

Yargı hizmetlerinde etkinlik ve verimliliğin sağlanması ve kısa sürede yargılama konusu hakkında karar verilmesini sağlamak amacıyla yürütülen çalışmalar kapsamında; hâlen değişik kanunlarda yer alan adli tatil süresinin kısaltılması, günümüzün ekonomik koşulları ve paranın bugünkü satın alma gücü gözönünde tutularak Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ve Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda yer alan parasal sınırların artırılması, tıra ve İflas Kanununda yer alan mahcuz malların muhafazasında alınacak ücretlerin tespitiyle tıra takibinde mal beyanında bulunmama şeklinde gerçekleşen pasif eylem karşılığı olarak Kanunun 337 nci maddesinde öngörülen mal beyanında bulunmama suçunun kaldırılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Tasarı yukarıdaki amaçlarla hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

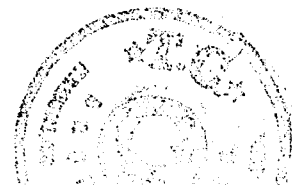
Madde 1 -765 sayılı Türk Ceza Kanununun genel adap ve aile düzeni aleyhine cürümleri düzenleyen Sekizinci Babının İkinci Faslında düzenlenen 432 nci maddesinde, 429, 430 ve 431 inci maddelerdeki kadın ve kız kaçırma ve alıkoyma suçlarının faillerinin, kaçırdığı veya alıkoyduğu kimseyi herhangi bir şehvi harekette bulunmaksızın kendiliğinden kaçırdığı eve veya ailesinin evine iade etmesi veya ailesince alınması mümkün olan emniyetli bir yere bırakması durumunda, söz konusu maddelerdeki cezaların belirli oranda indirilmesi hükme bağlanmıştır.

Görülmekte olan bir davayla ilgili olarak itiraz yoluna başvuran yerel mahkeme, Türk Ceza Kanununun 432 nci maddesinin aynı Kanunun 430 uncu maddesindeki halde daha az ceza öngören kısmının, reşit olmayan mağdurun gerek zorla gerekse rızasıyla kaçırılması veya alıkonulması ve rıza ile iade edilmesi hallerinin aynı tür ve miktarda yaptırıma bağlandığını, oysa rızası ile iade olmaması durumunda, failin zorla kaçırma veya alıkoymasında beş seneden on seneye, rızası ile kaçırma veya alıkoymasında ise, altı aydan üç seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılmasının öngörüldüğünü, bir insanın zorla kaçırılması ile rızasıyla götürülmesinin kamu düzenini aynı derecede bozan fiiller olmadığını, bu nedenle rıza ile kaçırma veya alıkoymadaki iade durumunda daha az ceza öngörülmemesinin, Anayasanın 10 uncu maddesinde yer alan eşitlik ilkesine aykırı bulunduğunu ileri sürmüştür.

Başvuruya inceleyen Anayasa Mahkemesi, 26/11/2002 tarihli ve E. 2001/79 ve K. 2002/194 sayılı Kararıyla söz konusu hükmü iptal etmiş ve gerekçesinde "İtiraz konusu kurala göre, mağduru rızası ile kaçıran veya alıkoyan fail onu iade etse bile aynı ceza ile cezalandırılacak, oysa aynı maddede düzenlenen ve eylemin cebir, şiddet, tehdit veya hile ile gerçekleştirilmiş olan daha ağır hâlinde ise, mağdurun iade edilmesine bağlı olarak daha az ceza uygulanacaktır. Bu durum hukuka ve cezalandırılma ilkelerine aykırı düşmekte, yasa koyucunun mağduru serbest bırakmayı ve faal nedameti özendirmeye yönelik gerçek arzusu ile de çelişmekte ve fail bu konudaki lehe düzenlemeden yararlandırılmamış olmaktadır. Suç ile ceza arasında bulunması gereken adil dengeyi bozan düzenlemeler yasa koyucunun takdir yetkisi içinde görülemeyeceğinden hukuk devleti ilkesine aykırılık oluşturur. Bu nedenle kural, Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır. İptali gerekir." ifadesine yer vermiş ve iptal sonucu doğan hukuksal boşluğun kamu düzenini tehdit ve katma yararını ihlal edici görülmesi sebebiyle yasa koyucunun buna ilişkin düzenlemeleri yapabilmesi için iptal kararının Resmî Gazetede yayımından başlayarak bir yıl süre yürürlüğe girmesine karar vermiştir.

Maddeyle yapılan düzenlemeyle, iptal sonucu ortaya çıkan hukukî boşluğun doldurulması amaçlanmış ve Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesinde belirtilen hususlar dikkate alınarak maddede faal nedamet açısından ikili bir ayrıma gidilmiştir.

Madde 2- Mağdurların (A) fıkrasıyla, günümüzün ekonomik koşulları ve paranın satın alma gücü gözönünde tutularak, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda yer alan göreve, kesin hükme, Yargıtaydaki duruşmaya, karar düzeltmeye, senetle ispata ve sulh

mahkemelerindeki taksim davalarında muhakeme usulünün belirlenmesine ilişkin parasal sınırlar artırılmaktadır.

Maddenin (B) fıkrasıyla, adli tatil Ağustos ayının birinde başlamak üzere yeniden düzenlenmektedir.

Maddenin (C) fıkrasıyla, parasal sınırların artırılması nedeniyle mahkemelerce görevsizlik kararı verilemeyeceği hüküm altına alınmaktadır.

Madde 3- Maddenin (A) fıkrasıyla, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 209 uncu maddesinin son cümlesi değiştirilmek suretiyle, tutuklu kişilere mahkeme kaleminde tebliğ edilen iddianamenin, ceza infaz kurumunda tebliğ edilmesi öngörülmektedir.

Maddenin (B) fıkrasıyla, anılan Kanunun 305 inci maddesinin (1) ve (2) numaralı bentlerinde yer alan ve para cezalarında kesinlik sınırını gösteren meblağlar, paranın satın alma gücündeki düşüş dikkate alınarak yeniden belirlenmektedir.

Maddenin (C) fıkrasıyla, adli tatil Ağustos ayının birinde başlamak üzere yeniden düzenlenmektedir.

Maddenin (D) fıkrası ile, kamu davasının açılmasını sağlama yönünde Adalet Bakanı ile valilere verilen yetkileri düzenleyen hükümler yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 4- Maddenin (A) fıkrasıyla, İcra ve İflâs Kanununda 17/7/2003 tarihli ve 4949 sayılı Kanunla yapılan değişiklik sonucunda, depo ve garajlarda muhafaza edilen mahcuz mallar için Adalet Bakanlığının ücret tarifesi belirleme yetkisinin bulunup bulunmadığı konusunda bir boşluk doğmuştur. Maddeyle, uygulamada bu yönde oluşabilecek tereddütleri gidermek amacıyla, depo ve garajlarda muhafaza edilen mahcuz mallar için Bakanlığın ücret tarifesi belirleyeceği hüküm altına alınmıştır.

Maddenin (B) fıkrasıyla, 2001 yılında ceza mahkemelerine 3441037 dava geldiği, bunun 1410892'sini icra ceza mahkemesine gelen davalar ve bunun da önemli bir bölümünü mal beyanında bulunmama davaları olduğu, yine, İcra ve İflâs Kanununun 76 ncı maddesinde "Mal beyanında bulunmayan borçlu, alacaklının talebi üzerine beyanda bulununcaya kadar icra tetkik mercii hâkimi tarafından bir defaya mahsus olmak üzere hapisle tazik olunur." hükmünün yer aldığı, bu hükmün uygulamada sadece 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun için uygulandığı, ancak, tüm icra borçları için uygulanmasında bir engel bulunmadığı hususları gözönünde bulundurularak, İcra ve İflâs Kanununun 337 nci maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen mal beyanında bulunmama fiili suç olmaktan çıkarılarak, icra tetkik mercilerinin aşırı iş yükünün önüne geçilmesi ve icra takiplerinin hızlandırılması amaçlanmaktadır.

Maddenin (C) fıkrasıyla, İcra ve İflâs Kanununun 337 nci maddesinin değiştirilmesi nedeniyle doğacak boşluğu doldurmak ve bu madde gereğince yapılmış şikayetlerin sonuçsuz kalmasını önlemek amacıyla geçici madde düzenlenmiştir.

Madde 5- Madde ile 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununun 205 inci maddesinin (1) ve (2) numaralı alt bentlerinde yer alan ve para cezalarında kesinlik sınırını gösteren meblağlar, paranın satın alım gücündeki düşüş dikkate alınarak yeniden belirlenmektedir.

Madde 6- Maddeyle, adli tatil Ağustos ayının birinde başlamak üzere yeniden düzenlenmektedir.

Madde 7- Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun 9/6/2004 tarihli ve 278 sayılı Kararıyla bazı ilçelerdeki Cumhuriyet başsavcılığı ve mahkemelerin kaldırılması, adli teşkilatların kapatılmasına karar verilmiştir. Bu Karar çerçevesinde, Noterlik Kanununun 2 nci maddesi gereğince mahkemelerin yargı çevresine göre kurulan noterliklerin yetki çevresinde de değişiklik yapılması ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Maddeyle 1512 sayılı Kanuna hükümler eklenmek suretiyle, asliye mahkemesi kaldırılan ilçelerdeki noterliklerin faaliyetlerinin devam edeceği, bu yerlerde birden fazla noterlik kurulabileceği, ancak bunlar hakkında Kanunun 109 uncu maddesinde öngörülen hükümlerin uygulanmayacağı ve asliye mahkemesi kaldırılan ilçelerdeki birinci, ikinci ve üçüncü sınıf noterliklerin boşalmış olması durumunda Türkiye Noterler Birliğinin teklifi üzerine kapatılabileceği düzenlenmiştir.

Madde 8- Maddeyle, adli tatil Ağustos ayının birinde başlamak üzere yeniden düzenlenmektedir.

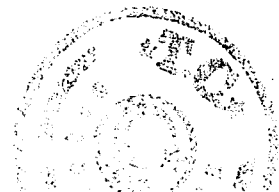
Madde 9- Maddeyle, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilerek adli tatil yeniden düzenlenmiştir.

Madde 10- Maddenin (A) fıkrasıyla, adli tatilin başlangıç tarihi yeniden düzenlenmektedir.

Maddenin (B) fıkrasıyla, 2575 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun Geçici 3 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 11- Maddeyle, adli tatil Ağustos ayının birinde başlamak üzere yeniden düzenlenmektedir.

Madde 12- Maddenin (A) fıkrasıyla, 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin birinci fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentleri kapsamında olan suçlar için öngörülen dava zaman aşım süreleri ile bu davalar için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen tebliğnameler dolayısıyla geçen süreler gözönünde bulundurularak, bu durumlarda Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca tebliğname düzenlenmeksizin dosyanın doğrudan ilgili daireye gönderilmesi öngörülmektedir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, belirtilen durumlarda tebliğname düzenlenmeyeceğinden dolayı, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 316 nci

maddesinde öngörülen tebliğnamenin tebliği de söz konusu olmayacaktır. Daire kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının karar düzeltme ve itiraz kanun yollarına başvurma yetkisi vardır.

Maddenin (B) fıkrasıyla, 2797 sayılı Yargıtay Kanununun 56 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “kırkbeş” ibaresi “otuzaltı” şeklinde yeniden düzenlenmektedir.

Madde 13- Adliye teşkilatı bulunmayan ilçelerde vatandaşların adli sicil bilgilerine kolayca erişebilmelerini sağlamak için bu düzenleme yapılmıştır.

Madde 14- Maddede, Kanunun adli tatil süresinin başlangıç tarihini değiştiren hükümlerinin 1/1/2005 tarihinden itibaren, diğer hükümlerinin ise Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe gireceği belirtilmektedir.

Madde 15- Yürütme maddesidir.

ÇEŞİTLİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

Madde 1 - 1/3/1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 432 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 432- Yukarıdaki maddelerde yazılı cürümlerden birinin faili, kaçırdığı veya alıkoyduğu kimseyi hiçbir şehvî harekette bulunmaksızın kendiliğinden, kaçırdığı eve veya ailesinin evine iade eder veyahut ailesi tarafından alınması mümkün olan emniyetli diğer bir yere getirip serbest bırakırsa 429 uncu maddede yazılı halde bir aydan bir seneye kadar, 430 uncu maddenin birinci fıkrasında yazılı halde altı aydan üç seneye, ikinci fıkrasında yazılı halde bir aydan altı aya kadar, 431 inci maddede yazılı halde bir seneden beş seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır."

Madde 2- A) 18/6/1927 tarihli ve 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun;

a) 8 inci maddesinin (I) numaralı bendinde yer alan ve ek 3 üncü maddesine göre "dört yüz milyon" olarak uygulanması öngörülen parasal sınır "beş milyar" lira,

b) 288 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları ile 290 ıncı maddesinde yer alan ve ek 3 üncü maddesine göre "kırkmilyon" olarak uygulanması öngörülen parasal sınır "dört yüz milyon" lira,

c) 427 nci maddesinin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan ve ek 3 üncü maddesine göre "kırkmilyon" olarak uygulanması öngörülen parasal sınır "birmilyar" lira; beşinci fıkrasında yer alan ve ek 3 üncü maddesine göre "sekiz yüz milyon" olarak uygulanması öngörülen duruşma sınırı "onmilyar" lira; "altı yüz milyon" olarak uygulanması öngörülen karar düzeltme sınırı "altı milyar" lira,

d) 438 inci maddesinin birinci fıkrasında geçen ve ek 3 üncü maddesine göre "sekiz yüz milyon" olarak uygulanması öngörülen parasal sınır "onmilyar" lira,

e) 440 ıncı maddesinin (III) numaralı fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan ve ek 3 üncü maddesine göre "altı yüz milyon" olarak uygulanması öngörülen parasal sınır "altı milyar" lira,

f) 566 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ve ek 3 üncü maddesine göre "dört yüz milyon" olarak uygulanması öngörülen parasal sınır "beş milyar" lira, olarak değiştirilmiştir.

B) 1086 sayılı Kanunun 175 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 175- Her sene bilimum mahkemeler Ağustosun birinden Eylülün beşine kadar tatil olunur."

C) 1086 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 1- Bu Kanunla artırılan parasal sınırlar nedeniyle mahkemelerce görevsizlik kararı verilemez."

Madde 3- A) 4/4/1929 tarihli ve 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 209 üncü maddesinin son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu muamele tutuklunun bulunduğu ceza infaz kurumunda cezaevi katibi veya bu işle görevlendirilen personel yanına getirilerek tutanak tutulmak suretiyle yapılır."

B) 1412 sayılı Kanunun 305 inci maddesinin (1) numaralı bendinde yer alan "ikimilyon" ibareleri "ikimilyar"; (2) numaralı bendinde yer alan "onmilyon" ibaresi "onmilyar" olarak değiştirilmiştir.

C) 1412 sayılı Kanunun 423 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ceza işlerini gören makam ve mahkemeler her sene Ağustosun birinden Eylülün beşine kadar tatil olunur."

D) 1412 sayılı Kanunun 148 inci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 4 – A) 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun 88 inci maddesinin dördüncü fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

"Alınacak depo ve garaj ücretleri Adalet Bakanlığınca belirlenir. Bu yerlerin çalışma esas ve usulleri, yönetmelikte gösterilir."

B) 2004 sayılı Kanunun 337 nci maddesi kenar başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Malları vermeyen, malları göstermeyen ve iflâs idaresi altında bulunma mükellefiyetine uymayan müflisin cezası:

Madde 337- Bu Kanunun 162, 209 ve 216 ncı maddelerine muhalefet eden müflis hakkında, iflas idaresinin vereceği müzekkere üzerine icra mahkemesi tarafından on gündenden bir aya kadar hafif hapis cezası hükmolunur."

C) 2004 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 7- Bu Kanunla yapılan değişikliktan önce yürürlükte bulunan 337 nci maddenin birinci fıkrası hükmüne göre şikayet edilen ve davası devam eden borçlu, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz günlük süre içerisinde mal beyanında bulunmazsa, hakkında 76 ncı madde hükümleri uygulanır."

Madde 5- 23/10/1963 tarihli ve 353 sayılı Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununun 205 inci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan "iki milyon" ibareleri "ikimilyar"; (2) numaralı alt bendinde yer alan "on milyon" ibaresi "onmilyar" olarak değiştirilmiştir.

Madde 6- 21/2/1967 tarihli ve 832 sayılı Sayıştay Kanununun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Sayıştay Genel Kurulu, Temyiz Kurulu, Daireler Kurulu ve daireleri her yıl Ağustosun birinden Eylülün beşine kadar çalışmaya ara verir."

Madde 7- A) 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanununun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkra üçüncü fıkra olarak eklenmiştir.

"Asliye mahkemesinin kaldırıldığı ilçelerdeki birinci, ikinci ve üçüncü sınıf noterliklerin faaliyetleri devam eder. Bu yerlerde birden çok noterlik de kurulabilir. Asliye mahkemesi bulunmayan ilçelerde faaliyetleri devam eden veya yeniden kurulan aynı yargı çevresi içerisinde olup, aynı belediye hudutları içerisinde bulunmayan noterlikler hakkında 109 uncu madde hükmü uygulanmaz."

B) 1512 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Asliye mahkemesinin kaldırıldığı ilçelerdeki birinci, ikinci ve üçüncü sınıf noterlikler ise boşalmış olması halinde, Türkiye Noterler Birliğinin teklifi üzerine Adalet Bakanlığınca kapatılabilir."

Madde 8- 4/7/1972 tarihli ve 1602 sayılı Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 85 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Barışta Askerî Yüksek İdare Mahkemesi her sene Ağustosun birinden Eylülün beşine kadar çalışmaya ara verir."

Madde 9- 12/6/1979 tarihli ve 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 3 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Toplantı dönemi her yıl altı Eylülde başlar, otuzbir Temmuzda biter."

Madde 10- A) 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 61 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bölge idare, idare ve vergi mahkemeleri her yıl Ağustosun birinden Eylülün beşine kadar çalışmaya ara verirler."

B) 2577 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 11- 6/1/1982 tarihli ve 2575 sayılı Danıştay Kanununun 86 ncı maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"1. Danıştay daireleri her sene Ağustosun birinden Eylülün beşine kadar çalışmaya ara verirler."

Madde 12- A) 4/2/1983 tarihli ve 2797 sayılı Yargıtay Kanununun 28 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Zamansızın Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin birinci fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentleri kapsamında olan suçlara ilişkin dava dosyaları temyiz üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına tebliğname düzenlenmeksizin ilgili daireye gönderilir. Daire kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının karar düzeltme ve itiraz kanun yollarına başvurma yetkisi vardır."

B) 2797 sayılı Kanunun 56-ncı maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adli ara vermeden yararlanmayanların yıllık izinleri yol süresi dahil otuzaltı gündür.”

Madde 13- 22/11/1990 tarihli ve 3682 sayılı Adli Sicil Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Asliye mahkemelerinin bulunmadığı ilçelerde adli sicil bilgileri kaymakamlıklarca verilir.”

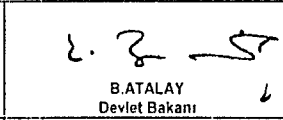
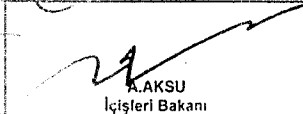
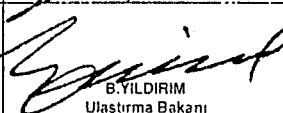
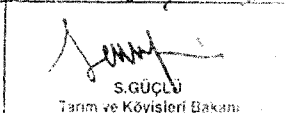
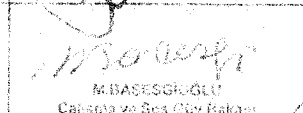
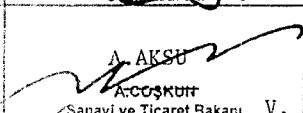
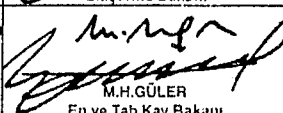

T/ 693

Madde 14- Bu Kanunun 2 nci maddesinin (B) fıkrası, 3 üncü maddesinin (C) fıkrası, 6 ncı, 8 inci, 9 uncu, 10 uncu ve 11 inci maddeleri ile 12 nci maddesinin (B) fıkrası 1/1/2005 tarihinde, diğer maddeleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

RECEP TAYYIP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 C. GİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd. V.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı V.	 G. AKŞİT Devlet Bakanı	 K. TÜZMEN Devlet Bakanı
 D. ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M. Y. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 A. AKSU İçişleri Bakanı	 K. KURAKTAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 Z. HOÇZİN Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 S. GÜÇLÜ Tarım ve Köylüleri Bakanı	 M. BAŞEĞRİ Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 A. AKSU Sanayi ve Ticaret Bakanı V.	 M. H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. MUMCU Kültür ve Turizm Bakanı	 C. PEPE Gençlik ve Spor Bakanı		

No.

1

9